

for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) raader saameget til, at vedkommende Skolebestyrer eller Forstander skulde have af Understøttelseskasen og ikke en fast Pension, da, som han meente, det vilde være et farligt Præcedents at fastsætte en Pension for en saadan Mand. Jeg mener tværtimod det Modsatte, og jeg finder, at det vilde være et meget farligt Præcedents at oprette en ny Art Pensioner, det vil sige: aarlige Understøttelser, der ganske vist gaae under et nyt Navn, men høre under samme Begreb, da det er Pensioner som alle andre. Dersom den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) havde erindret Historien om Manden, hvis Kone vilde have ham til at bygge en ny Storstue, men ikke kunde faae ham dertil, „forbi,“ som han sagde, „Storstuen er i og for sig ikke saa kostbar, den kan jeg gjerne bygge; men faae vi først Storstuen indrettet, saa skulde vi have nye Meubler til den, og naar vi saa have faaet denne deilige Storstue med disse deilige Meubler, saa skulde vi have Nogle, der kunne glæde sig med os over dem, saa skulde vi have Selskab, og derved kommer saaledes den ene unndgaaelige Udgift efter den anden, og derfor vil jeg ikke bygge Storstuen; den selv er jeg ikke bange for, men jeg er blot bange for Følgerne“ — dersom, siger jeg, den ærede Rigsdagsmand havde erindret denne Historie, vilde han vistnok have været bange for at komme med Forslag om aarlig Understøttelse istedetfor Pension. Have vi først begyndt med dette Præcedents, denne Begyndelse til saadanne aarlige Understøttelser, saa vil det see sig ud, at der kun er en eneste Mand, der har faaet en saadan, mange Andre vilde søge en lignende Understøttelse, og idet de søge derom, vil det være vanskeligt at fritage os for en saadan ny Conto og for alle de Personer, der kunne troe sig berettigede til Understøttelse ved denne nye Understøttelsesmaade. Derimod, dersom vi givde denne ene Mand, om hvilken nærværende Lov dreier sig, en Pension, og ikke indrette en heel ny Klasse for ham, saa vide vi, at Pensioner kjende vi og vide, hvorledes de skulde behandles, og det vil da ikke være saa let at bruge det som et Præcedents, da ikke Saamange vilde komme og attraae Pension, som der vil komme og søge om en saadan heel ny

Understøttelsesart. Desuden maae vi erindre, at her er Tale om en Mand, der allerede har bestyret denne Anstalt i 25 Aar, og dersom altsaa Pensionen for ham skulde tjene som Præcedents for Andre, maatte det være Saadanne, der kunde støtte deres Duffer om Pension paa 25 Aar, og det er ikke saa meget let en Sag. Derfor mener jeg, at vi vilde være meget mere betryggede, naar vi givde vedkommende Mand Pension, end hvis vi givde ham en Ret til en aarlig Understøttelse, som vi hidtil slet ikke have kjendt det mindste til, men som jeg frygter for vi fremtidig vilde komme til at kjende meget til, idetmindste til Ansøgninger derom. Jeg kunde i Grunden gjerne slutte hermed, og skulde ogsaa have gjort det, hvis ikke den ærede Rigsdagsmand, under hvis Navn Forslaget er kommet herind i Thinget, og som i dette Dieblæk forsvarede det, hvis han ikke i sit Forsvar havde brugt et Udtryk, som jeg tilstaaer forekom mig besynderligt i hans Mund. Han sagde: „det kan gjerne være, at hvis vi beregne Pensionen efter Pensionsloven, saa vil vedkommende Skoleforstander Møller maafee faae noget Mere end dette vilkaarlige Tal, jeg her har foreslaaet i aarlig Understøttelse.“ Sa, jeg troer ogsaa, at dette vil blive Tilfældet, thi jeg troer, at hvis hans Pension skulde udregnes efter Pensionsloven, vilde han istedetfor 600 faae mindst 800 Rd.; jeg tilstaaer, at jeg ikke saa nøie har regnet det ud, men er dog temmelig sikker paa, at det vil være saaledes. „Men“, siger den ærede Rigsdagsmand for Marhøus Amts 1ste Valgkreds (Winther): „600 Rd. er ganske vist noget Vilkaarligt, men dog forekommer det mig at være ret passende for en Mand i den Stilling.“ Før jeg imidlertid spørge: Hvad forståes der ved „i den Stilling“; det vil dog neppe sige: for saa fornem en Mand som den, hvorom her er Tale. Jeg troer snarere, at han meente — saaledes forstod jeg den ærede Rigsdagsmand, og det forekom mig ogsaa at ligge ikke alene i Udtrykket, men ogsaa i Betoningen — „for en Mand, der som den nærværende ikke er saa fornem, men for en saadan simpel Mand“. — Sa, ganske vist, Forstander Møller er en jydsk Huusmands Søn og store Aner har han ikke; dernæst har han hverken den ene eller den anden latinske Examen, han